

ASSUMPCIÓ ESTIVILL

Assumpció Estivill ha cursat la llicenciatura en filosofia i lletres, la diplomatura en biblioteconomia i documentació i un màster en història contemporània; també és doctora en biblioteconomia i documentació. El 1976 inicia la carrera professional com a bibliotecària al Centre d'Estudis d'Història Contemporània - Biblioteca Josep M. Figueras, i entre el 1977 i el 1982 treballa a la Secció de Reserva Impresa de la Biblioteca de Catalunya. El 1978 comença la labor docent a l'Escola de Bibliologia, l'actual Facultat de Biblioteconomia i Documentació de la Universitat de Barcelona. Ha estat cap d'estudis, sotsdirectora i degana del centre i ha orientat la seva docència cap a la catalogació dels recursos bibliotecaris, el llibre antic i les col·leccions especials, l'organització dels serveis tècnics, les publicacions seriades i els recursos electrònics. És autora de diversos articles i llibres sobre la història de l'Escola de Bibliotecàries i les biblioteques populars catalanes, sobre els diversos aspectes de la catalogació i les metadades, l'automatització de biblioteques, les revistes electròniques, l'organització dels recursos electrònics, entre altres temes. Ha traduït al català una bona part de la normativa internacional de catalogació usada per les biblioteques catalanes; ha estat editora de la revista *BiD: textos universitaris de biblioteconomia i documentació* i n'ha format part del consell assessor, i també ha format part del comitè editorial d'altres revistes especialitzades. Entre el 1991 i el 2001 va ser membre del Comitè Permanent de la Secció de Catalogació de la Federació Internacional d'Associacions de Bibliotecaris i Biblioteques i, com a tal, va col·laborar en la redacció de diversos textos i normatives internacionals.

Les biblioteques i les bibliotecàries

La ponència repassa la posada en marxa del Projecte sobre la Instal·lació a Catalunya d'un Sistema de Biblioteques Populars, de la Mancomunitat de Catalunya, tal com va ser concebut per Eugeni d'Ors, i l'evolució posterior. Principalment explica com les biblioteques es van anar integrant, a poc a poc, en les poblacions del territori, a partir de les xifres de lectors i de llurs lectures, i com van evolucionar les col·leccions per acostar-se una mica més a allò que demanaven els lectors. També es presta atenció a les competències de les bibliotecàries, a com les exercien i a la incidència que van tenir en la maduració del projecte. El període estudiat arriba fins a la Guerra Civil, quan es pot considerar que el projecte inicial està ben consolidat i la xarxa de biblioteques comença a tenir una certa envergadura.

